

Врабчовитѣ страдания.

По Х. Девиде.

I.

Иде Царицата-Пролѣтъ!

Иде въ бисерна колесница, окичена съ цвѣтя и теглена отъ пеперудки. Въмѣсто корона, носи вѣнецъ отъ момински сълзи; нейниятъ жезълъ е обвитъ съ теменужки.

Птичкитѣ сж изпратени по-рано да извѣстятъ това, и вредъ всичко надынва най-хубавата си прѣмѣна.

Земята е покрита съ зеленъ килимъ, дърветата — потънали въ празнични цвѣтни накити. И всичко тържествува: „Пролѣтъ! пролѣтъ!“

И голѣмиятъ букъ е покритъ съ разкошна зеленина: той очаква госте. А тѣ не закъснѣха.

Идватъ тѣ, веселитѣ пойни птички, заематъ старитѣ си жилища и цѣлъ день чуруликатъ и дигатъ врѣва.

И, когато всички птички се събраха, рѣшиха да устроятъ празникъ. Поканиха и птичкитѣ отъ съседнитѣ мѣста. Щѣше да има концертъ съ най-голѣмо участие на славея. И това обѣщаваше да бжде много интересно.

II.

Дойде уречениятъ день. Празникътъ се започна съ хорова пѣсень. А щъркътъ, кацналъ на покрива, надигналъ единия си кракъ въ въздуха, тракаше подъ тактъ и ги придружаваше. Да, това бѣше твърдѣ весело!